

Beklaagd van:

A/

Op niet nader te bepalen datum tussen 1 april 2000 en 30 april 2000:

Als eigenaar-uitvoerder, op het onroerend goed gelegen te gekadastreerd of geweest zijnde

eigendom van: geboren te op , landbouwer, wonende te en op , geboren te , huisvrouw, wonende te

ingevolge akte van aankoop d.d. 13.11.1996 verleden door notaris te

- te hebben ontbost, met name werd over een totale lengte van circa 500 m de houtkant en de bijhorende vegetatie, bestaande uit berk, eik, lijsterbes en andere boom- en struiksoorten, gekapt
- het reliëf van de bodem aanmerkelijk te hebben gewijzigd door het te nivelleren
- de bestaande grachten verbreed en uitgediept te hebben en betonnen duikers voor de doorstroming van het hemelwater in de grachten te hebben geplaatst
- het permanente grasland te hebben omgevormd naar een maïsveld
- de percelen te hebben gedraineerd

zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen.

B/

Vanaf 1 mei 2000 tot minstens de dag van de dagvaarding: voormelde wijzingen in stand te hebben gehouden.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar - thans de stedenbouwkundige inspecteur - of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van art. 65 § 1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw - nadien art. 68 § 1 van het gecoördineerde Decreet van het Vlaamse Parlement d.d. 22.10.1996, en thans art. 149 van het Decreet

van 18.10.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

- de plaats te herstellen in de vorige toestand;
- het strijdige gebruik te staken;

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 125 € per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18.10.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

Overgeschreven op het hypotheekkantoor te
op 26.06.2003, nr.
en ambtshalve ingeschreven. Ontvangen : 74,87
euro. De Bewaarder (get.)

* * *

Gelet op de hogers beroepen ingesteld

- op 22 december 2004 door beklagde beperkt voor het punt het permanente grasland te hebben omgevormd naar een maïsveld en het opleggen van een dwangsom
- op 22 december 2004 door het Openbaar Ministerie tegen al de schikkingen uitgezonderd deze betrekkelijk de burgerlijke belangen

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door 1 rechter op 7 december 2004 door de correctionele rechtbank van Hasselt, 13^e kamer, dewelke als volgt heeft beslist:

De ten laste gelegde feiten worden thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146, 147, 148, 149 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij Decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001), 1 maart 2002 (B.S. 16 april 2002), 4 juni 2003 (B.S. 22 augustus 2003) en 21 november 2003 (B.S. 29 januari 2004).

Verbetert en vult de dagvaarding als volgt aan:

Verdacht van te

* Als eigenaar op een onroerend goed gelegen te gekadastreerd geweest zijnde
 en als pachter op een onroerend goed gelegen te gekadastreerd geweest zijnde

* B/ vanaf 1 mei 2000 tot 18 april 2003 (bevel tot dagvaarden)

* ... van het Decreet van 18.10.1999 ... dient verbeterd te worden als:
 ... van het Decreet van 18.05.1999 ...

en

feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18.10.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening,
 dient verbeterd te worden als:
 feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18.05.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

Verklaart beklaagde niet schuldig aan het doorvoeren en instandhouden van de nivellering van de bodem, van het verbreden en uitdiepen van de grachten en de drainage van de percelen.

Spreekt beklaagde hiervan VRIJ.

Verklaart beklaagde schuldig aan het doorvoeren en de instandhouding van de ontbossing van de houtkant, van de verplaatsing van de betonnen duiker en de omvorming van een grasland naar een maïsveld.

Stelt vast dat er eveneens feiten werden gepleegd na 01.01.2002.

Veroordeelt beklaagde voor deze feiten tot een geldboete van 150 euro te vermeerderen met 40 opdecimen (x5) en alzo gebracht op 750 euro of een vervangende gevangenisstraf van 45 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van

opzettelijke gewelddaden een bedrag te betalen van 10 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op 55 euro.

Zegt dat de tenuitvoerlegging van dit vonnis lastens deze veroordeelde wordt uitgesteld, vanaf heden, gedurende één jaar voor 150 euro te verhogen met 40 opdecimen (x5) en alzo gebracht op 750 euro of een vervangende gevangenisstraf van 45 dagen.

Verwijst de veroordeelde tevens tot alle kosten van het geding, deze tot op heden begroot zijnde op de som van 24,65 euro.

Legt aan de veroordeelde de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

Verklaart de herstellvordering van de stedenbouwkundige inspecteur deels gegrond.

Beveelt dat beklagde het maïsveld terug omvormt tot het oorspronkelijke weiland en dit binnen een periode van één jaar nadat huidig vonnis in kracht van gewijsde getreden is en beslist dat het college van burgemeester en schepenen of de stedenbouwkundige inspecteur, ingeval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, daarin op de kosten van beklagde kan voorzien.

Zegt dat de overheid die het vonnis uitvoert gerechtigd is de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door haar gekozen plaats.

Zegt dat de veroordeelde gehouden is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de Beslagrechter.

Veroordeelt beklagde daarenboven tot een dwangsom van 100 euro per dag vertraging bij niet uitvoering van huidig vonnis binnen de gestelde termijn.

* * *

Overwegende dat voor deze feiten verwezen wordt naar de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter, door beklaagde in hoger beroep niet weerlegd zijnde, en door Het Hof beaamden overgenomen;

Overwegende dat deze feiten voorzien onder de tenlasteleggingen A en B de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet, zodat er slechts een straf dient te worden uitgesproken, nl. de zwaarste;

Overwegende dat rekening houdend met de persoon van de beklaagde, met zijn blanco strafregister, de omstandigheden en relatieve ernst van de feiten, de beklaagde dient bestraft met een geldboete van 50 euro te vermeerderen met de opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van 15 dagen;

Overwegende dat nu de beklaagde vroeger nog niet veroordeeld is geweest tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden de bestraffing met uitstel wordt verleend, zoals hierna bepaald, om hem in de toekomst verder te ontraden zich aan dergelijke feiten schuldig te maken en hem ertoe aan te zetten de regels van de goede ruimtelijke ordening te respecteren;

Dat de duur van de vervangende gevangenisstraf aangepast is aan de omvang van de geldboete;

Overwegende dat het Hof niet bevoegd is om kennis te nemen van de herstelvordering m.b.t. doorvoeren en instandhouden van de nivellering van de bodem, van het verbreden en uitdiepen van de grachten en de drainage van de percelen en de omvorming van een grasland naar een maïsveld, gelet op de vrijspraak van beklaagde;

Overwegende dat er geen herstelvordering geformuleerd is m.b.t. de ontbossing;

Dat m.b.t. de betonnen duiker beklaagde een stedenbouwkundige vergunning d.d. 29 november 2004 voorbrengt zodat desbetreffend de herstelvordering zonder voorwerp is geworden;

OM DIE REDENEN:

HET HOF,

Recht doende op tegenspraak,

Gelet op de artikelen

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211, 212 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 38, 40, 65 strafwetboek
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 99, 146, 147, 149, 150, 151, 153, 154, 160, 161, 171, 197, 198 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 34, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 4 van de wet van 26 juni 2000
- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 58 van het K.B. van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het K.B. van 28 december 1950
- 1 en 8 van de wet van 29 juni 1964

Verklaart de hogere beroepen ontvankelijk;

Bevestigt het bestreden vonnis met betrekking tot de heromschrijving en actualisering van de feiten, mits de precisering zoals voormeld (pagina 6);

Het bestreden vonnis voor het overige wijzigend;

Verklaart de beklaagde niet schuldig aan de hem ten laste gelegde feiten in zover betrekking op het doorvoeren en instandhouden van de nivellering van de bodem en van het verbreden en uitdiepen van

de grachten en de drainage van de percelen en de omvorming van een grasland naar een maïsveld, spreekt hem hiervan vrij en ontslaat hem van de uit dien hoofde uitgesproken veroordelingen;

Verklaart de beklaagde schuldig aan de hem ten laste gelegde feiten m.b.t. het doorvoeren en instandhouden van de ontbossing van de houtkant en van de verplaatsing van de betonnen duiker, zoals gepreciseerd;

Veroordeelt de beklaagde wegens deze vermengde feiten sub A en B zoals gepreciseerd tot een geldboete van VIJFTIG EURO gebracht op TWEEHONDERD VIJFTIG EURO door verhoging met 40 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van VIJFTIEN DAGEN met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende een periode van EEN JAAR vanaf heden;

Stelt vast dat de feiten gepleegd werden zowel voor als na 1 januari 2002 doch niet na 29 februari 2004;

Verplicht beklaagde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders een bedrag te betalen van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 45 opdecimen en alzo gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG EURO en VIJFTIG CENT;

Legt aan de veroordeelde een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO;

Verklaart zich onbevoegd om kennis te nemen van de herstellvordering m.b.t. doorvoeren en instandhouden van de nivellering van de bodem, van het verbreden en uitdiepen van de grachten en de drainage van de percelen en de omvorming van een grasland naar een maïsveld, gelet op de vrijspraak van beklaagde desbetreffend;

Stelt vast dat de herstellvordering zonder voorwerp is geworden m.b.t. de betonnen duiker;

de kosten:

Laat de kosten van het hoger beroep van het Openbaar Ministerie ten laste van de Staat;

Veroordeelt beklaagde tot de overige kosten van de strafvordering in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 187,19 euro, al deze kosten ondeelbaar veroorzaakt zijnde door de thans nog weerhouden en bewezen verklaarde feiten;

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
terechtzitting van de
TWAALFDE KAMER van het HOF VAN BEROEP te ANTWERPEN
op
DERTIG MAART TWEEDUIZEND EN ZES

waar aanwezig waren

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Advocaat-generaal

Griffier

Op het oogenblik van de uitspraak van huidig
arrest, waarover Raadsheer, mede
beraadslaagd heeft overeenkomstig artikel 778 van
het Gerechtelijk Wetboek, wordt deze magistraat
wettig verhinderd zijnde vervangen door
Raadsheer, daartoe aangewezen overeenkomstig
artikel 779 van het Gerechtelijk Wetboek, bij
bevelschrift van de Eerste Voorzitter van het Hof
van beroep alhier, in datum van heden;